

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไயพระมหาชนกตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๙/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑/๒๕๖๔

วันที่ ๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	นายทวีช กงเพชร	ผู้ร้อง
	ศาลจังหวัดบึงกาฬ	ผู้ถูกฟ้อง

เรื่อง นายทวีช กงเพชร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทวีช กงเพชร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ ตนเดินทางไปศาลจังหวัดบึงกาฬตามหมายนัดไต่สวนและสืบพยานในคดีที่ถูกจับตามความผิดพระราชบัญญัติอาชีวะปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด dok/mipeling และสิ่งเทียมอาชีวะปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ศาลจังหวัดบึงกาฬออกนั่งพิจารณาคดีโดยมีผู้พิพากษาอกนั่งพิจารณาคดี จนเสร็จเพียงคนเดียว ส่วนผู้พิพากษาที่ลงลายมือชื่อในคำพิพากษาอีกหนึ่งคนไม่เคยออกนั่งพิจารณาคดีนี้ ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ศาลจังหวัดบึงกาฬอ่านคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๖/๒๕๖๑ พิพากษางานโทษผู้ร้องเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๙ ฐานมีอาชีวะปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี และฐานมีอาชีวะปืนและเครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ได้จำคุก ๒ ปี ทางน้ำสืบเป็นประกายชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ฐานมีอาชีวะปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๙ เดือน

ฐานมืออาชญากรรมและเครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ คงจำคุก ๑ ปี ๔ เดือน รวมจำคุก ๑ ปี ๑๒ เดือน รับของกระสุนปืนเล็กกล่องกลาง ข้อหาอื่นให้ยก ผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกาและขอให้ส่งคำโดยแพทย์ประจำตัวศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยแต่ศาลมั่นใจว่าบังคับไม่ได้ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการพิจารณาคดีดังกล่าว “ไม่อยู่ในอำนาจของผู้พิพากษาคนเดียวที่จะมีอำนาจกระทำได้ ละเมิดสิทธิของผู้ร้อง คำพิพากษาไม่ชอบด้วยประธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๕) และมาตรา ๒๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นการร้องเรียนว่าการพิจารณาคดีและคำพิพากษาของศาลจังหวัดบึงกาฬในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๖/๒๕๖๑ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กรณีตามคำร้องเรียนเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่อาจพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิจารณาคดีของผู้พิพากษาศาลจังหวัดบึงกาฬ และคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๖/๒๕๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๕

๒. มีคำสั่งของการบังคับคดีของศาลจังหวัดบึงกาฬ และมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา

วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความ ในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการ แผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลมีเห็นว่า คำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลมิได้รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ได้ และถ้าศาลมีเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๕๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และ ต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดี ของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลจังหวัดบึงกาฬในการอุกนั่ง พิจารณาคดีโดยผู้พิพากษาคนเดียวและคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๖/๒๕๖๑ ละเมิดสิทธิของ ผู้ร้อง ไม่ชอบด้วยพระราชบรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๕) และมาตรา ๒๖ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๕ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๗ เมี้ยผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ถูกต้อง อันทำให้ ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีเกี่ยวกับ การพิจารณาคดีและการทำคำพิพากษาของศาลจังหวัดบึงกาฬในคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๖/๒๕๖๑ เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

- ๔ -

มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น
ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องตั้งกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนகนิษฐ์)

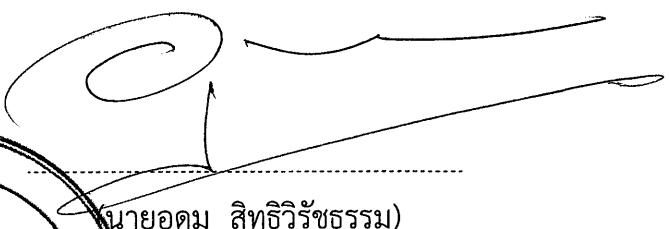
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายคринทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปงษ์ญา อุดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฎ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ